

www.e-rara.ch

Demosthenis et Aeschinis principum Graeciae oratorum opera

Demosthenes

Basileae, [1571-]1572

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-98668>

Ludovicus Carinus Hieronymo Wolfio S. D.

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Quisquis Athenarum uult degustare lepores:
 Quisquis Hymettei flumina mellis amat:
 Acer inexhaustas penetret Demosthenis ades:
 Quas habitant Musæ, Gratia, Suada, Venus.
 Has loquor, in ueteri quas Palladis incolit urbe:
 Quas benè Cadmea perpoliere nota.
 Sin iter ignotum, longum, graue, territus horres,
 Nec subeunda putas, tanta pericla uia:
 Crede mihi, cura non dis cruciaris inani,
 Et licet hanc subeas hospes amice casam:
 Impiger è uiuo qua nuper cespite structa
 VVolfius, hospitibus consuluisse studet.
 Splendor abest, fateor, neq; surgit in æthera uertex:
 Est tamen assidui grande laboris opus.
 Forsan & hic, uelut optata recreatus in umbra,
 Mænia Cecropidum, me duce, clara petes.
 Idem Demostheni ualedicit.
 Vade bonis auibus Demosthenes inclyte: summam
 VVolfius imposuit nunc tibi nang, manum.
 Non quin plura queant forsân prestare beati:
 Prompta sed è tenui sunt mea dona penu.
 Aeschines:
 τὸ Ἰουδῆς ὄνειδος ἔστω καὶ τὸ πρὸς αὐτῷ ἔργον ἁπλοῦς καὶ κινῆται.

LVDOVICVS CARINVS

HIERONYMO VVOLFIO S. D.



Brahamo Hœchstettero, qui mihi tuas literas attulit, cùm ob eas causas quas tu commemoras, tum ob tuam commendationem, quæ plurimum momenti apud me habet, ut hominis mihi summo amore & iisdem studijs coniunctissimi, nulla in re, in qua opera mea uti uolet, deero. De meo erga te animo ac uoluntate, scio te nil dubitare: uelim tamen mihi occasionem dari ipsa re, quanti te faciam, declarandi. facio autem plurimi, tum ob suauitatem facilitatemq; ingenij, tum doctrinam singularem, quam tibi ardenti studio, summo multorum annorum sudore, iactura etiam uale tudinis peperisti. Quæ, ut spero, tibi fortunam, in hoc annitentibus amicis tuis, inter quos me etiam numerari uolo, te dignam, & tuis studijs aprâ, pariet. Qua in re bonam operam tibi nauarem, nisi hæc tempora iniqua, quæ omnes doctos apud nos premunt, me impedirent. Quæ si immutata fuerint, quod quidem fore spero, & Deus mihi reditum in Germaniam confecerit: nullam occasionem tui iuandi præterlabi sinam. Interim, mi Vvolff, te spe melioris fortunæ sustenta: quæ quo tardior, eo splendidior ac lautior (crede mihi) tibi contingeret: & te ubi semel complexa fuerit, ac fouere cœperit, inter Crassos ac Senecas collocabit: hoc est, planè beatum faciet. Vterer hic exemplis doctissimorum hominum, quorum tu similis es, tui confirmandi causa: quos serò quidem, sed tamen respexit tandem, hera illa imperiosa: quæ sola, ut inquit ille, utranquæ paginam facit: nisi eorum fortunæ imago, animo tuo impressa insideret. De Demosthene tuo mihi muneri misso, te multum amo: quem ita à te conuersum esse coniecto, ut eum minime relicto pallio togæ pudere arbitrer. Huic euoluendo, quicquid temporis ex meis occupationibus eripere potero, impendam. Vale, mi Vvolff: & tibi persuade, nihil esse quod non æquè libenter pro te ac pro me ipso omni tempore sim facturus. Ex Pictaui, Idibus Augusti. Anno 1550.

HIERONYMVS VVOLFIVS D. LUDO

VICO CARINO S. P. D.



OT, tamque illustres beneuolentiæ singularis in me tuæ significationes, clarissime uir, mihi gratissimæ sunt: consolationes autem, quibus iacentem meum animum erigere cupis, *διὰ τὰς οὐκ ἀντιπαρῶν* penè etiam necessaria. Tametsi enim non parum uereor, ne, in hac ualitudine, præclaras illas spes expectare me fata non patiantur: tamen interim usura frui quid uetat? Delectat etiam augurium hominis non modò amicissimi, sed doctissimi etiam, & longo multarum rerum usu exercitati. Quare facile patior, te prospicere aliquid, quod me prætereat. Illud quoque nescio quid boni ominis habere uidetur, quod literæ tam lætæ Idibus Augusti, natali meo (nam eo ipso die 34. ætatis annum compleui) datæ sunt. Quod autem me hominem literis uix mediocriter imbutum, inter doctissimos numeras: eò plus humanitati tuæ debeo, quò minus istæ præclaræ dotes in me reperiuntur. In Demosthene autem legendo nolim equidem te bonas horas malè perdere. Quis enim est Græcis literis eruditus, quas tu ante me natum opinor perdidicisti, cui non omnes omnium conuersiones sordeant? Ego sanè, qui me puto non omnium esse uel delicatissimum, uel morosissimum, ingenuè fateor, neminem adhuc eorum etiam interpretum, qui se germanos Ciceronis esse putant, id à me impetrare potuisse, ut, tametsi omnia omnium Græcorum scripta nobis eodem, aut etiam meliore genere orationis loquerentur, Græcæ linguæ cognitionem superuacanei laboris esse iudicarem. De meis autem interpretationibus quid ego sentiam, in præfationibus testatus sum. Itaque si præclaram istam de me opinionem retinere cupis: una hac ratione id assequeris, si non legeris. Minuet enim, ut ille ait, præsentia famam.